

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W KIELCACH

Kielce, 15 lipca 1957 r.

Nr 7

Poz. 75-81

TREŚĆ:

Część I Przepisy obowiązujące

- Poz.
- 75 — Uchwała Nr 12/57 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Kielcach z dnia 2 lipca 1957 r. o poprawie stanu lecznictwa w województwie kieleckim.
- 76 — Zarządzenie Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Kielcach z dnia 10 lipca 1957 r. o przeglądach kwalifikacyjnych ogierów.
- 77 — Zarządzenie Rejonu Dróg Wodnych w Krakowie, z dnia 31 maja 1957 r. o przewozach międzybrzegowych.

Część II Publikacje

- 78 — Ogłoszenie Kieleckich Zakładów Przemysłu Wapienniczego z dnia 11 lipca 1957 r. o terminach spo-

ządzenia protokółów zdawczo - odbiorczych przedsiębiorstw przyjętych na własność Państwa

- 79 — Ogłoszenie komisji likwidacyjnej w Januszowicach z dnia 28.VI.1957 r. o rozwiązaniu Rolniczego Zespołu Spółdzielczego „Czerwona Iskra” w Januszowicach, pow. Kazimierza Wielka, woj. Kielce.
- 80 — Ogłoszenie komisji likwidacyjnej w Ksanach z dnia 30.VI.1957 r. o rozwiązaniu Rolniczego Zespołu Spółdzielczego „22 Lipca” w Ksanach, pow. Kazimierza Wielka, woj. Kielce.
- 81 — Ogłoszenie komisji likwidacyjnej w Myśliborzu z dnia 14.VI.1957 r. o rozwiązaniu Rolniczego Zespołu Spółdzielczego „Postęp Naprzód” w Myśliborzu, pow. Opoczno, woj. Kielce.

75

UCHWAŁA NR 12/57.

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Kielcach

z dnia 2 lipca 1957 r.

o poprawie stanu lecznictwa w województwie kieleckim.

Na podstawie art. 6 pkt. 1 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr. 14, poz. 130) Wojewódzka Rada Narodowa — po wysłuchaniu sprawozdania Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej i koreferatu Komisji Zdrowia Wojewódzkiej Rady Narodowej o sytuacji na odcinku zdrowia w oparciu o wyniki dyskusji — w trosce o podniesienie stanu lecznictwa w województwie kieleckim — uchwała, co następuje:

- § 1. Zobowiązuje się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do wystąpienia do dnia 31 sierpnia 1957 r. do Ministerstwa Zdrowia z wnioskiem:
- o przydzielenie na potrzeby lecznictwa województwa kieleckiego odpowiedniej ilości aparatów Röntgena, a w pierwszej kolejności aparatów małoobrazkowych;
 - o zwiększenie środków finansowych o 3 mln złotych na bezpieczeństwo i higienę pracy w placówkach służby zdrowia;
 - o spowodowanie bezpłatnego leczenia gruźlicy w zakładach lecznictwa otwartego i zamkniętego również i dla osób nieubezpieczonych;
 - o przekazanie Wojewódzkiej Radzie Narodowej w Kielcach państwowych uzdrowisk w Busku-Zdroju i Solcu-Zdroju.
- § 2. Zobowiązuje się powiatowe i miejskie rady narodowe do odbycia do końca 1957 r. sesji rad narodowych z uwzględnieniem w porządku obrad sytuacji lecznictwa na terenie powiatu lub miasta.
- § 3. Zobowiązuje się prezydium rad narodowych wszystkich stopni do:
- wygospodarowania do dnia 30 września 1957 r. na swoich terenach mieszkań dla fachowego personelu służby zdrowia, a w pierwszej kolejności dla lekarzy,
 - do stałego udzielania wszechstronnej pomocy dla organizujących się Spółdzielni Zdrowia,
 - bezwzględnego rozpatrzenia wszystkich zalegających wniosków o ukaranie, ze szczególnym uwzględnieniem wniosków takich w zakresie służby zdrowia.

- § 4. Zobowiązuje się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do:

- przyspieszenia budowy szpitala na terenie województwa, a w szczególności budowy szpitala powiatowego w Opocznie i Busku,
- spowodowania zorganizowania do dnia 31 grudnia 1957 r. przychodni przeciwgruźliczych w powiatach, w których przychodni takich brak,
- zorganizowania oddziału skórno-wenerycznego szpitala wojewódzkiego w budynku po oddziale psychiatrycznym tegoż szpitala, który zostanie przeniesiony do Morawicy.
- celem zapobieżenia w przyszłości przypadkom nieuzasadnionego wzywania pogotowia (w 60 procentach wezwania były nieuzasadnione) — kary za nieuzasadnione wezwania powinny być w określonych terminach bezwzględnie egzekwowane.
- rozważenia możliwości zorganizowania stacji pogotowia ratunkowego, w tych miastach, w których nie ma szpitali.

- § 5. Zobowiązuje się prezydium powiatowych i miejskich rad narodowych do:

- dokonania na specjalnych posiedzeniach szczegółowej analizy wykonawstwa zadań powierzonych służbie zdrowia na ich wszystkich odcinkach z udziałem Komisji Zdrowia,
- wygospodarowania odpowiednich lokali dla placówek służby zdrowia w miejscowościach, w których placówki takie powinny być uruchomione, oraz w miejscowościach, w których stan lokali tych placówek jest nieodpowiedni.

- § 6. Zobowiązuje się Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Kielcach do:

- oddania już przydzielonego budynku przy ul. Kościuszki Nr 6 na potrzeby lecznictwa gruźliczego, w terminie do dnia 30 września 1957 r.
- przydzielenia w terminie do dnia 30 września 1957 r. odpowiedniego lokalu w mieście z przeznaczeniem na skup leków zagranicznych.

- § 7. Wnioski Komisji Zdrowia nie zamieszczone w uchwale przekazuje się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do przeanalizowania i załatwienia według właściwości.

Sekretarz sesji

Przewodniczący sesji

Dr. Krystyna Gronowska

Piotr Wieczorek

Z A R Z A D Z E N I E

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Kielcach

z dnia 10 lipca 1957 r.

o przeglądach kwalifikacyjnych ogierów.

Na podstawie art. 11 ust. 1 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o organizacji hodowli zwierząt zarodowych (Dz. U. Nr 6, poz. 34) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zarządza co następuje:

- § 1. Posiadacze ogierów urodzonych przed 1 stycznia 1956 r. obowiązani są doprowadzić ogiery przed komisję kwalifikacyjną w czasie i miejscu wskazanych w poniżej podanych terminach:

T e r m i n a r z
przeглядów kwalifikacyjnych ogierów w woj. kieleckim.

Lp.	Data przeglądu		Miejsce przeglądu	Dla gromad powiatu
	dzień, miesiąc, rok	godzina		
1	26 sierpnia 1957 r.	11-ta	Białobrzegi — Targowica	Białobrzegi
2	27 „ „	10-ta	Radom — Targowica	Radom i Szydłowiec
3	28 „ „	10-ta	Zwoleń — Targowica	Zwoleń
4	29 „ „	11-ta	Kozienice — Targowica	Kozienice
5	30 „ „	11-ta	Przysucha — Targowica	Przysucha
6	31 „ „	10-ta	Opoczno — Targowica	Opoczno
7	2 września 1957 r.	10-ta	Końskie — Targowica	Końskie
8	3 „ „	11-ta	Lipsko — Targowica	Lipsko
9	4 „ „	11-ta	Ilza — Targowica	Ilza
10	5 „ „	11-ta	Opatów — Targowica	Opatów
11	6 „ „	10-ta	Sandomierz — Targowica	Sandomierz
12	7 „ „	9-ta	Staszów — Targowica	Staszów
13	7 „ „	15-ta	Chmielnik — Targowica	Chmielnik
14	9 „ „	10-ta	Kielce — Targowica	Kielce
15	10 „ „	11-ta	Stopnica — Targowica	Busko
16	11 „ „	10-ta	Chroberz — Technikum Rolnicze	Pińczów
17	12 „ „	11-ta	Kazimierza Wielka — Targowica	Kazimierza Wielka
18	13 „ „	10-ta	Jędrzejów — Targowica	Jędrzejów
19	14 „ „	11-ta	Secemin — Targowica	Włoszczowa

- § 2. Ogiery należy doprowadzić przed komisję kwalifikacyjną wyczyszczone z dobrze utrzymanymi kopytami.
- § 3. Ogiery nie doprowadzone będą uważane za nieuznane.
- § 4. Na przeglądzie posiadacz ogiera powinien okazać dowód pochodzenia ogiera, świadectwo uznania oraz kwitowanie świadectw pokryć klaczy.
- § 5. Ogiery nieuznane za rozplodniki podlegają w terminie wyznaczonym przez komisję kwalifikacyjną trzebieniu na koszt Państwa. Ogiery nie wytrzebione w wyznaczonym terminie, podlegają przymusowemu trzebieniu na koszt posiadacza.
- § 6. Kto nie doprowadzi ogiera przed komisję kwalifikacyjną, podlega karze pracy poprawczej do 3 miesięcy lub karze grzywny od 100 zł do 1000 zł.
- § 7. Kto ogierem nieuznanym pokrywa klacz, podlega karze pracy poprawczej do 3 miesięcy lub karze grzywny od 200 zł do 2000 zł.
- § 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

Za Przewodniczącą Prezydium WRN K. Rogowski

77

ZARZĄDZENIE

**Rejonu Dróg Wodnych w Krakowie
z dnia 31 maja 1957 r.
o przewozach międzybrzegowych.**

Na podstawie § 5 pkt. 3 lit. j) zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 20 sierpnia 1954 r. w sprawie organizacji, siedzib, zakresu działania i właściwości terytorialnej rejonów dróg wodnych (Monitor Polski Nr 93 poz. 1027) oraz § 9 Instrukcji Ministrów Żeglugi i Rolnictwa z dnia 28 października 1955 r. w sprawie przewozów międzybrzegowych na śródlądowych drogach wodnych (Monitor Polski Nr 123 poz. 1610) zarządza się co następuje:

Przewozy stałe.

- § 1. Do uprawiania stałego przewozu publicznego między brzegami przeciwnymi, mogą być dopuszczone statki z własnym lub bez własnego napędu mechanicznego o powierzchni ponad 20 m kw.
- § 2. Uruchomienie na drodze wodnej stałego przewozu publicznego, posiadającego stałe urządzenia techniczne na brzegach, w wodzie lub nad wodą, uzależnione jest od:
 - 1) uzyskania zezwolenia władzy wodnej tj. terenowo właściwego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej wydanego na podstawie ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. z 1923 r. Nr 62 poz. 574) w trybie ustalonym Instrukcją Ministrów Żeglugi i Rolnictwa z dnia 28 października 1955 r. w sprawie przewozów międzybrzegowych na śródlądowych drogach wodnych (Monitor Polski Nr 123 poz. 1610);
 - 2) zarejestrowania statku przewozowego w Rejonie Dróg Wodnych w myśl rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 26 kwietnia 1950 r. w sprawie rejestracji administracyjnej statków żeglugi śródlądowej (Dz. U. Nr 21 poz. 186);
 - 3) uzyskania w Rejonie Dróg Wodnych dla statku przewozowego świadectwa zdolności żeglugaowej w myśl zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 2 sierpnia 1952 r. w sprawie świadectw zdolności żeglugaowej dla statków żeglugi śródlądowej (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-82 poz. 1323 oraz z 1955 r. Nr 27 poz. 269).
- § 3. Świadectwo zdolności żeglugaowej określa rodzaj i przeznaczenie urządzenia przewozowego, ustala wolną burtę, największą dopuszczalną ilość pasażerów lub towaru w tonach i wyposażenie kotwiczne, linowe, nawigacyjne, ratunkowe, przeciwpożarowe i sanitarno-higieniczne.
- § 4. Świadectwa zdolności żeglugaowej wydawane są na okres nie dłuższy niż 3 lata.
- § 5. Przewozy międzybrzegowe podlegają odpowiednim przepisom zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 10.IX.1952 r. w sprawie uprawiania żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych (M. P. Nr A-87 z 1952 r. poz. 1368).

Obsługa przewozu.

- § 6. 1. Przewóz może być obsługiwany jedynie przez osobę, która uznana została przez Rejon Dróg Wodnych za uzdolnioną do samodzielnego kierowania przewozem i na tej podstawie otrzymała świadectwo przewoźnika.
2. Jeśli właściciel względnie dzierżawca przewozu nie jest uprawniony do obsługi statku przewozowego, winien przyjąć wykwalifikowanego przewoźnika, odpowiadającego wymogom.
3. Służbę przewoźnika mogą pełnić tylko osoby silne, zdrowe, trzeźwe i godne zaufania. Za wszelkie czynności załogi przewozowej odpowiada przewoźnik.
4. W razie uzasadnionych zażeń właściciel przewozu zobowiązany jest zwolnić przewoźnika i przyjąć na jego miejsce innego, odpowiadającego wymaganiom władzy żeglugaowej.

- § 7. Kandydat ubiegający się o uzyskanie świadectwa przewoźnika winien złożyć podanie do Rejonu Dróg Wodnych z załączeniem następujących dokumentów:
 - 1) życiorysu,
 - 2) wyciągu z dowodu osobistego,
 - 3) świadectwa lekarskiego, stwierdzającego odpowiedni stan zdrowia do zawodu żeglarskiego, w szczególności zdolność rozróżniania barw oraz dobry słuch,
 - 4) dowodu odbycia co najmniej dwuletniej pracy w zawodzie żeglarskim lub w zawodzie przewoźnika,
 - 5) dwóch fotografii o wymiarach 4,5x6 cm.
- § 8. Kandydat ubiegający się o uzyskanie świadectwa przewoźnika powinien wykazać się znajomością:
 - 1) rodzaju, przeznaczenia i konstrukcji promu przewozowego względnie łodzi,
 - 2) wykonywania niezbędnych drobnych napraw, jak: uszczelnianie dna i burt, pokładu, napraw urządzeń pomocniczych itp. robót,
 - 3) używania i utrzymywania w sprawności przedmiotów wyposażenia nawigacyjnego, przeciwpożarowego i ratowniczego,
 - 4) zachowania się podczas pracy na przewozie w warunkach normalnych, i w warunkach wyjątkowych jak: podczas mgły, śnieżyicy, burzy, tonięcia statku, pożaru i innych nieszczęśliwych wypadkach,
 - 5) przepisów o uprawianiu żeglugi i spławu, a w szczególności w odniesieniu do ruchu, postoju, mijania statków, wyposażenia i oznakowania przewozów wodnych.
- § 9. Rejon Dróg Wodnych po zbadaniu kwalifikacji przewoźnika wydaje mu świadectwo przewoźnika z fotografią.
- § 10. Istniejące stałe przewozy międzybrzegowe dokonywane statkami o powierzchni do 20 m kw włącznie mogą nadal być eksploatowane, o ile organa administracji wodnej udzieliły im zezwolenia wydanego na podstawie postanowień § 8 instrukcji Ministrów Żeglugi i Rolnictwa z dnia 28.X.1955 r.
- § 11. Wymienione w § 10 przewozy międzybrzegowe, jako zwolnione od obowiązku posiadania świadectw zdolności żeglugaowej, pod względem wyposażenia podlegają przepisom niniejszego podanym w § 17.

Przewozy niestałe.

- § 12. Do uprawiania niestałego przewozu międzybrzegowego, a więc nie posiadającego stałych urządzeń technicznych na brzegach, w wodzie lub nad wodą, mogą być dopuszczane statki z własnym lub bez własnego napędu mechanicznego.
- § 13. Do uruchomienia niestałego przewozu koniecznym jest:
 - 1) uzyskanie zezwolenia terenowo właściwego Prezydium Powiatowej Rady Narodowej, wydanego w trybie administracyjnym, po zasięgnięciu opinii z Rejonu Dróg Wodnych co do stanu technicznego promu i warunków lokalnych na danym odcinku drogi wodnej;
 - 2) zarejestrowanie statku w Rejonie Dróg Wodnych (§ 2 ust. 2);
 - 3) uzyskanie świadectwa zdolności żeglugaowej dla statków o powierzchni od 20 m kw. wzwyż (§ 2 ust. 3).
- § 14. W stosunku do statków o powierzchni ponad 20 m kw. mają zastosowanie postanowienia §§ 3-9.
- § 15. W stosunku do statków o powierzchni do 20 m kw. włącznie mają zastosowanie postanowienia §§ 5-9.
- § 16. Rodzaj i przeznaczenie statku o powierzchni do 20 m kw., jego wolną burtę, największą dopuszczalną ilość pasażerów lub ładunku w tonach, ustala Rejon Dróg Wodnych w karcie rejestracyjnej.
- § 17. Statki o powierzchni ponad 20 m kw. winny być wyposażone co najmniej w następujący sprzęt:
 - 1) pokładowy zestaw wyposażenia ratowniczego i 4-rylanecuchy cumownicze (na każdym naróżniku po jednym)

- 2) 2 kotwice odpowiedniej wagi z wyposażeniem,
- 3) 2 bosaki okute z hakami i ostrzami,
- 4) 2 łaski okute lub wiosła,
- 5) 4 latarnie sygnałowe (dwie białe i 2 czerwone),
- 6) 3 flagi sygnałowe (jedna czerwono-biała i dwie czerwone),
- 7) 1 trąbka sygnałowa,
- 8) 1 dzwon lub gong.

2. ratowniczy:

- 1) jedna łódź towarzysząca na 8—10 osób z wyposażeniem;
- 2) dwa koła ratunkowe (atestowane z rzutkami),
- 3) jedna pompa ręczna do wylewania wody,
- 4) dwa czerpaki ręczne do wybierania wody,
- 5) jedna apteczka przenośna z wyposażeniem:

3. przeciwpożarowy:

- 1) dwa wiadra z linkami,
- 2) jedna siekiera (toporek),
- 3) dwa łomy żelazne,
- 4) jedna skrzynia z piaskiem i szuflami.

§ 18. Łodzie wiosłowe — przewożowe winny być wyposażone w następujący sprzęt:

- 1) jedno koło ratunkowe (atestowane z rzutką),
- 2) jeden bosak,
- 3) dwa wiosła (pojazdki i dółki),
- 4) jedno wiosło długie - pchowce,
- 5) jeden czerpak ręczny do wylewania wody,
- 6) jedna latarnia biała,
- 7) jedna kotwica z łańcuszkiem odpowiedniej wagi,
- 8) tabliczka informacyjna o nośności ton i osób.

§ 19. Przewozy niestale uruchamiane sezonowo dla własnych potrzeb gospodarczych (przewozy produktów rolnych, inwentarza, materiałów budowlanych, robotników itd.) wymagają tylko uzyskania zgody Rejonu Dróg Wodnych, który określa, jakim warunkom pod względem bezpieczeństwa winien odpowiadać przewóz.

Przepisy dotyczące porządku i bezpieczeństwa.

§ 20. Przewoźnik powinien utrzymywać przewóz ze wszystkimi urządzeniami w należytych stanie i czystości.

§ 21. Przewoźnik powinien stale dbać o stan bezpieczeństwa przewozu i bezpieczeństwo osób korzystających z przewozu.

W tym celu:

- 1) prom (plywak) winien być kompletnie wyposażony w urządzenia stale zdadne do użycia zgodnie z zarządzeniem i dostosowane do rodzaju przewozu,
- 2) dojazdy do przewozu w obrębie koryta rzeki winny być utrzymywane w dobrym stanie, przy czym przy drogach dojazdowych winny być urządzone (w poziomie) place postojowe dla pojazdów oczekujących w kolejności na przeprawę,
- 3) pomosty przy brzegach jak i klapy wjazdowe i zjazdowe powinny być utrzymywane w należytych stanie, tak żeby był zapewniony wygodny i bezpieczny dostęp do przewozu we wszystkich porach roku i przy każdym żeglownym stanie wody,
- 4) pojazdy mechaniczne stojące na dojazdach w spadku winny być utrzymywane przez kierowców przez włączony silnik i zahamowanie,
- 5) pojazdy konne stojące na dojazdach w spadku winny być utrzymywane przez hamulec i konie pod opieką woźnicy,
- 6) osoby oczekujące na przeprawę jak i pojazdy winny znajdować się w odpowiedniej odległości od miejsca cumowania promu (plywaka) co najmniej 10 m. od wody,
- 7) miejsca cumowania winny być zaopatrzone w dwa punkty zakotwiczenia, zapewniające unieruchomienie jednostki pływającej przy różnych stanach wody w rzece,

8) przewoźnik pozostawiający prom (plywak) na czas postoju winien go przycumować łańcuchami i uwiązać do brzegowych punktów zakotwiczenia, po czym zamknąć cumy kłódkami,

9) wejście jak i wjazd na prom (plywak) bez zezwolenia przewoźnika jest niedozwolone, co należy podać do publicznej wiadomości na tablicy umieszczonej przed wejściem na prom (plywak), niezależnie od tego wjazd (wejście) winien być przez przewoźnika zamknięty barierką lub łańcuchem.

Przed odjazdem winien być zamknięty w ten sam sposób wjazd na prom (plywak). Zamknięcia nie wolno usuwać przed lądowaniem, aż dopiero po przybiciu promu (plywaka) i należytych umocowaniu go przy brzegu.

§ 22. 1) Przed uruchomieniem przewozu przewoźnik obowiązany jest sprawdzić wyposażenie promu (plywaka) jak i całego urządzenia, oraz sprawdzić czy prom (plywak) jest należycie umocowany do brzozy i po stwierdzeniu stanu zgodnego z przepisami oświadczyć czekającym gotowość służenia przewoźnikiem.

2) Pasażerowie, jeźdźcy i piesi, pojazdy konne i mechaniczne mają być przeprowadzane w kolejności przybycia do przewozu względnie z uwagi na warunki bezpieczeństwa według wskazówek przewoźnika,

3) Przewoźnikowi nie wolno pod żadnym pozorem dopuścić do załadunku promu (plywaka) ponad przewidzianą zezwoleniem nośność i linię wodną przy czym ciężar załadunku winien być równomiernie rozłożony. Bez zezwolenia przewoźnika ruch ładunku na promie (plywaku) jest niedozwolony,

4) względem pasażerów przewoźnik i jego pomocnicy winni przestrzegać należytej uprzejmości i grzeczności,

5) pasażerowie na przewozie powinni zachowywać się spokojnie i stosować się do zarządzeń i nakazów przewoźnika,

6) Jeźdźcy powinni zsiąść z koni i na przewozie trzymać je za uzdy. Woźnice mają stać przy wyprężeniu tych zwierząt pociągowych. Podróżujący pojazdami konnymi lub mechanicznymi powinni za wyjątkiem chorych zejść z pojazdów.

7) Koła pojazdów znajdujących się na promie (plywaku) winny być zahamowane względnie zablokowane drewnianymi podkładkami (klinami).

8) Niespokojnych, niebezpiecznych lub złośliwych zwierząt nie wolno przeprowadzać równocześnie z innymi zwierzętami lub ludźmi. Jeźdźcy, woźnice, poganicze zwierząt itp. winni ustawiać zwierzęta i wozy według wskazówek przewoźnika.

9) Osoby pijane przewoźnik może wykluczyć od przewozu, jak również obowiązany jest do wykluczenia takich osób na żądanie pasażerów.

10) Po przybiciu do brzozy opuszczenie promu (plywaka) następuje według wskazówek przewoźnika, których pasażerowie są obowiązani zastosować się.

11) W okresie wysokich wód i wylewów w granicach ustalonych i zamarkowanych, gdy wsiadanie i wysiadanie na miejsce lądowania jest utrudnione lub niemożliwe, przewoźnik winien według możliwości dołożyć wszelkich starań, ustawić pomosty z desek itp. ażeby pasażerowie mogli wylądować bezpiecznie, wygodnie i suchą nogą.

Szczegółowe przepisy ruchowe dla przewoźników.

§ 23. 1. Jeżeli prom (plywak) obsługuje dwóch przewoźników, to podczas okresu uruchamiania przewozu jeden przewoźnik pozostaje na promie (plywaku) i utrzymuje go pod kątem, by woda dociskała go do brzozy, zaś drugi przewoźnik po dobieciu do brzozy przycumowuje prom (plywak) do brzegowych punktów zakotwiczenia dwoma łańcuchami po rogach promu (plywaka) oraz sprawdza prawidłowość zakotwiczenia.

2. Jeżeli prom (plywak) obsługuje jeden przewoźnik, to winien zabezpieczyć prom (plywak) przez wrzucenie kotwicy na brzeg oraz przez trwałe ustawienie promu pod kątem, by woda dobijała prom do brzegu, po czym może zejść z promu (plywaka), celem zakotwiczenia jak w ust. 1, a następnie zaraz wrócić na pokład promu (plywaka) odpiąć barierki i dopilnować właściwego wyładunku.
3. W czasie odcumowania plywaka, o ile obsługuje go dwóch przewoźników, wówczas jeden przewoźnik winien znajdować się na promie (plywaku), drugi zwalniać prom (plywak) z zakotwiczenia stałego jak i ruchowego tj. z kotwicy.
4. W czasie odcumowania promu (plywaka) od brzegu, o ile obsługuje go jeden przewoźnik, wówczas tenże przewoźnik sprawdza trwałe ustawienie promu (plywaka) pod kątem, by woda dociskała prom (plywak) do brzegu, później wychodzi na brzeg, zwalnia kotwicę wkładając ją na pokład, po czym zwalnia jeden łańcuch narożnikowy, wkłada do plywaka, zwalnia drugi łańcuch narożnikowy i łącznie z nim udaje się na prom (plywak).
5. Przed zwolnieniem promu (plywaka) z zakotwiczenia przewoźnik ustawia plywak pod kątem celem uruchomienia do jazdy w stronę przeciwnego brzegu, potem sprawdza, czy na trasie nie widać innej jednostki plywającej lub nie słychać jej sygnału.
6. O ile na trasie pojawia się galar lub inna większa jednostka plywająca, przewoźnik winien plywak wstrzymać i dać pierwszeństwo przepływu tymże jednostkom.
7. Przewoźnicy jednostek plywających międzybrzegowych, przeznaczonych tylko dla ruchu osobowego, zwolnieni są od obowiązku cumowania dwoma łańcuchami do brzegowych punktów zakotwiczenia, lecz nakłada się na nich obowiązek trwałego kotwiczenia jednym łańcuchem lub linką, przy czym przewoźnik przepływając do brzegu winien wydać pasażerowi polecenie przywiązania linki łodzi do trwałego punktu zakotwiczenia.
8. Na dłuższy postój, w szczególności na noc, prom (plywak) ma być ustawiony wzdłuż brzegu i przycumowany za pomocą liny stalowej oraz łańcucha kotwicznego zamkniętego na kłódkę.

Nadzór nad przewozami.

24. Nadzór nad przewozami międzybrzegowymi należy do zakresu działania terytorialnie właściwego organu administracji wodnej, organów Milicji Obywatelskiej, a nadto w zakresie bezpieczeństwa ruchu na wodach żeglownych i splawnych — do organów Rejonów Dróg Wodnych.
25. 1. Kontrola przewozu może być przeprowadzona w każdej chwili, gdy bezpieczeństwo ruchu tego wymaga lub przy okazji służbowych przejazdów przedstawicieli władzy żeglugowej.
2. Stan przewozów sprawdzają Rejony Dróg Wodnych co najmniej dwa razy w roku tj. na wiosnę i w jesieni.
26. Posiadacz względnie przewoźnik zobowiązany jest donieść władzy żeglugowej o wykonanych na przewozach remontach kapitalnych. Po otrzymaniu takiego zawiadomienia władza żeglugowa zarządza na koszt właściciela rewizję stanu przewozu.

Postanowienia karne.

27. 1. Winni wykroczeń przeciw postanowieniom niniejszych przepisów lub zarządzeń w nich powołanych będą pociągani do odpowiedzialności karno-administracyjnej na podstawie art. 15 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i splawie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. z 1952 r. Nr 26, poz. 182).
2. Niezależnie od ścigania karnego do winnych wykroczeń stosowane będą sankcje przewidziane w art. 16 wspomnianej ustawy oraz grzywny, nakładane i ściągane w drodze doraźnych mandatów karnych przez organa władzy żeglugowej.

Postanowienia końcowe.

28. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
2. Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Rejonu Dróg Wodnych w Krakowie z dnia 20 lipca 1956 r. o przewozach międzybrzegowych, ogłoszone w Dzienniku Urzędowym WRN w Krakowie, Katowicach i Kielcach.

Dyrektor mgr inż. A. Piekarz

78

O g ł o s z e n i e

Kieleckich Zakładów Przemysłu Wapienniczego z dnia 11 lipca 1957 r.

o terminach sporządzenia protokółów zdawczo-odbiorczych przedsiębiorstw przejętych na własność Państwa.

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. Nr 16 poz. 62), zmienionego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 kwietnia 1948 r. (Dz. U. Nr 25 poz. 170) i rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 12 maja 1949 r. (Dz. U. Nr 29 poz. 212) oraz w związku z orzeczeniem Nr 65 Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 8 lutego 1952 r. o przejęciu przedsiębiorstw na własność Państwa (Mon. Pol. Nr A-23 poz. 303) ogłasza się, że sporządzone zostaną protokoły zdawczo-odbiorcze następujących przedsiębiorstw, przejętych na własność Państwa:

1. Firmy Kamieniołomy Kieleckie Wacław Jagińkowski z siedzibą w Kielcach, ul. Sienkiewicza 35 położone w Sitkowie — Bełkowa (wyłom i tłucznia kamienia wapiennego). Protokół sporządzony zostanie w dniu 27 sierpnia 1957 r. o godz. 11-ej w biurze Zakładów Przemysłu Wapienniczego „Sitkówka” w Sitkowie k/Kielce.
2. Firmy Kamieniołomy Rykoszyn — Bukówka Sp. z O. O. z siedzibą w Kielcach, ul. Buczka 39 (wyłom i tłucznia kamienia wapiennego) położone w Rykoszynie, gromada Zajęczków. Protokół sporządzony zostanie w dniu 30 sierpnia 1957 r. o godz. 12-ej w biurze Zakładu Produkcyjnego w Rykoszynie.

Wzywa się właścicieli powyższych przedsiębiorstw względnie ich spadkobierców oraz właścicieli składników majątkowych, znajdujących się w powyższych przedsiębiorstwach do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonych do sporządzenia protokółów zdawczo-odbiorczych

Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego i protokół sporządzony zostanie bez ich udziału.

Sporządzenia protokółów zdawczo - odbiorczych dokonają zgodnie z zarządzeniem Ministra Przemysłu Lekkiego i Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych — Kieleckie Zakłady Przemysłu Wapienniczego w Kielcach, ul. Krakowska 26 a.

Dyrektor Jerzy Nodzyński

79

O g ł o s z e n i e

Komisji likwidacyjnej w Januszowicach z 28. VI. 1957 r.

o rozwiązaniu Rolniczego Zespołu Spółdzielczego „Czerwona Iskra” w Januszowicach pow. Kazimierza Wielka, woj. Kielce.

Komisja likwidacyjna zawiadamia, że ogólne zebranie członków Rolniczego Zespołu Spółdzielczego podjęło uchwałę Nr 2 z dnia 14.VI.1957 r. o rozwiązaniu Rolniczego Zespołu Spółdzielczego „Czerwona Iskra” w Januszowicach, pow. Kazimierza Wielka, woj. Kielce.

W związku z tym komisja likwidacyjna wzywa wierzycieli do zgłoszenia roszczeń w ciągu sześciu miesięcy od daty ogłoszenia. Zgłoszenia należy kierować do komisji likwidacyjnej.

Komisja likwidacyjna

80

O g ł o s z e n i e**Komisji likwidacyjnej w Ksanach
z 30. VI. 1957 r.****o rozwiązaniu Rolniczego Zespołu Spółdzielczego
„22 Lipca“ w Ksanach, pow. Kazimierza Wielka, woj. Kielce.**

Komisja likwidacyjna zawiadamia, że ogólne zebranie członków Rolniczego Zespołu Spółdzielczego podjęło uchwałę Nr 2 z dnia 15.XII.1956 r. o rozwiązaniu Rolniczego Zespołu Spółdzielczego „22 Lipca“ w Ksanach, pow. Kazimierza Wielka, woj. Kielce.

W związku z tym komisja likwidacyjna wzywa wierzycieli do zgłoszenia roszczeń w ciągu sześciu miesięcy od daty ogłoszenia. Zgłoszenia należy kierować do komisji likwidacyjnej.

Komisja likwidacyjna

81

O g ł o s z e n i e**Komisji likwidacyjnej w Myśliborzu
z 14. VI. 1957 r.****o rozwiązaniu Rolniczego Zespołu Spółdzielczego
„Postęp Naprzód“ w Myśliborzu, pow. Opoczno, woj. Kielce**

Komisja likwidacyjna zawiadamia, że Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Opocznie podjęło 8. VI. 1956 r. uchwałę Nr XXIV/79/56 o rozwiązaniu Rolniczego Zespołu Spółdzielczego „Postęp Naprzód“ w Myśliborzu, pow. Opoczno, woj. Kielce.

W związku z tym komisja likwidacyjna wzywa wierzycieli do zgłoszenia roszczeń w ciągu sześciu miesięcy od daty ogłoszenia. Zgłoszenia należy kierować do komisji likwidacyjnej.

Komisja likwidacyjna

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Kielcach

Opłata za prenumeratę wynosi:

- a) za prenumeratę roczną ze skorowidzem — 18 zł
- b) za prenumeratę półroczną bez skorowidza — 10 zł

Cena pojedynczego egzemplarza do 4 stron druku wynosi 90 gr. Przy większej ilości stron — o 30 groszy więcej od każdej drukowanej strony.

**Rachunków za prenumeratę nie wysyła się.
Sposób wpłaty podany jest niżej.**

Adres Redakcji i Administracji: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narod. w Kielcach. Zamek. Tel. Administr. Nr 29-30

Prenumerata: rocznie — 18 zł, półrocznie — 10 zł.

Ogłoszenia: 1 strona 240 zł, 3/4 — 210 zł, 1/2 — 165 zł, 1/4 — 90 zł, 1/8 — 60 zł, tabelaryczne i cyfrowe o 50 proc. drożej, drobne 1 wyraz — 0,9 zł. Ogłoszenia o zagubieniu dokumentu 10,50; za każdy następny dokument dolicza się po 1,50.

Wpłaty: Narodowy Bank Polski, Oddział II Miejski, Kielce, konto Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Kielcach Nr 504-95/1-104 (Dz. 5, rozdz. 17).

Cena zł 1,50**ODBIORCA:**